

[Justitsministeren]

sel om vold. Ved formuleringsændringen vil vi efter min opfattelse opnå en klarere og rigtigere afgrænsning af voldtægtsreglen over for andre former for tvang.

Det foreslås samtidig, at strafferammen for voldtægt opdeles i en normal strafferamme på 6 år og en skærpet straffebestemmelse med en strafferamme på fængsel indtil 10 år for tilfælde, hvor voldtægten har haft en særlig farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særlig skærpene omstændigheder. Strafferammen i den gældende voldtægtsbestemmelse i § 216 er fængsel indtil 10 år. Den foreslåede opdeling indebærer, at bestemmelsens strafferammer giver udtryk for en mere nuanceret vurdering af forbrydelsens forskellige fremtrædelsesformer. Det må herved også tages i betragtning, at en del af de sager, som hidtil er bedømt efter § 217, som har en strafferamme på 4 års fængsel, i fremtiden vil skulle bedømmes efter § 216.

De foreslåede strafferammer er tilpasset til det faktiske udmålingsniveau i voldtægtssagerne. Et strafmaksimum på fængsel indtil 6 år vil efter min opfattelse være tilstrækkeligt med hensyn til ukvalificerede tilfælde af voldtægt. Og et strafmaksimum på fængsel indtil 10 år vil give mulighed for idømmelse af straffe af passende streghed i de alvorligste tilfælde.

Straffelovens § 288 om røveri indeholder allerede i dag en opdeling i forskellige strafferammer for grove og mindre grove forhold. I ukvalificerede tilfælde af røveri er straffen fængsel fra 6 måneder indtil 10 år, men har røveriet haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel indtil 16 år. For brandstiftelse efter § 181 er strafferammen fængsel fra 6 måneder indtil 12 år.

Jeg er enig med straffelovrådet i, at det er uheldigt, at de gældende strafmaksima i så udpræget grad, som tilfældet er, afviger fra de vurderinger og de reaktionsbehov, som har fundet udtryk i den gældende udmålingspraksis.

Forslaget indebærer en justering af de nævnte strafferammer for røveri og brandstiftelse. Gældende strafminima, der kan være til hinder for en ønskelig nuancering i strafudmålingen, foreslås ophævet, og der foreslås indført normalrammer på 6 år og skærpede rammer på 10 år for tilfælde, hvor røveri har haft en særlig farlig karakter, eller hvor der i øvrigt foreligger særlig skærpene

omstændigheder. Dette svarer til de strafferammer, som er foreslået med hensyn til voldtægt. De foreslåede maksima vil i hovedsagen indebære en justering af strafferammerne til det gældende udmålingsniveau.

Ud over en tilpasning af strafferammerne til det gældende udmålingsniveau medfører forslaget til udformningen af de nævnte strafferammer, at sager efter de normale rammer på 6 år skal behandles som almindelige domsmandssager, og at sager efter de skærpede rammer på 10 år fortsat skal behandles som nævningesager.

Der kan efter min opfattelse ikke være afgørende betænkeligheder ved, at ukvalificerede overtrædelser af de omhandlede bestemmelser som følge af de foreslåede strafferammer bliver domsmandssager i stedet for som i dag at skulle behandles ved nævningeting. Det strafniveau, som anvendes i ukvalificerede tilfælde af voldtægt, røveri og brandstiftelse, ligger væsentligt under strafniveauet i andre nævningesager og på linje med det niveau, som anvendes i domsmandssager i øvrigt. Hertil kommer, at den forurettede i voldtægtssagerne udsættes for en særlig belastning i forbindelse med nævningebehandlingen, der typisk tildrager sig langt større offentlig interesse end de mere udramatiske domsmandssager.

Blandt andet på baggrund af denne omlægning af sagsbehandlingen overvejer justitsministeriet for tiden, om det vil være muligt at styrke lægdommernes stilling i domsmandssagerne. Blandt de muligheder, som har været fremme, er forslag om at nedsætte antallet af juridiske dommere i landsretten fra 3 til 2 i ankesager, hvori der medvirker domsmænd. Der vil, når disse overvejelser er afsluttet, blive taget stilling til spørgsmålet om fremsættelse af lovforslag herom.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, som ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Steffensen (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om biblioteker.
(Lovforslag nr. L 172).